

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/144/2017
Identifikačné číslo spisu:	1315206361
Dátum vydania rozhodnutia:	20.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1315206361.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu S. D., narodeného XX. X. XXXX, bývajúceho v I., K., zastúpeného JUDr. Janou Purgatovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Palkovičova 15, proti žalovaným 1/ O. Q., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v I., H., 2/ A. N., narodenej XX. X. XXXX, bývajúcej v I., K., žalované 1/ a 2/ zastúpené JUDr. Drahomírom Tomčom, advokátom so sídlom v Bratislave, Kocelova 9, 3/ A. D., narodenému X. X. XXXX, bývajúcemu v I., N., o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 19C/229/2015, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. júla 2016 sp. zn. 14Co/196/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 21. januára 2016 č. k. 19C/229/2015-86 konanie zastavil, pretože žalobca na pojednávaní konanom 21. januára 2016 vzal žalobu späť. Žalobcu zároveň zaviazal, aby žalovaným 1/ a 2/ zaplatil náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 28. júla 2016 sp. zn. 14Co/196/2016 o odvolaní žalobcu rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prejav vôle žalobcu, ktorý má plnú spôsobilosť na právne úkony, vziať žalobu späť bol urobený slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne. Prejav vôle žalobcu nevzbudzoval žiadne pochybnosti o tom, čo ním chcel žalobca prejavíť a súd prvej inštancie ho aj správne ako späťvzatie žaloby posúdil. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že k späťvzatiu žaloby došlo pod nátlakom zákonnej sudkyne. Z obsahu spisu (zápisnice o pojednávaní z 21. 1. 2016) mal preukázané, že žalobca potvrdil späťvzatie žaloby na pojednávaní dňa 21. januára 2016 podpisom do zápisnice, že jeho právna zástupkyňa bola na pojednávaní prítomná, a že nenamietala protokoláciu priebehu pojednávania vo vzťahu k prejavu vôle žalobcu zobrať žalobu späť. Uznesenie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne potvrdil.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím

dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Odvolaciemu súdu vyčítal, že neprihliadol dostatočne na ním uvedené odvolacie dôvody. Opätovne uviedol, že k späťvzatiu žaloby došlo len preto, že bol k tomu donútený zákonnou sudkyňou. Zákonná sudkyňa navyše neumožnila jeho právnej zástupkyňi, aby sa k veci vyjadrila, čo preukazuje aj zvukový záznam z pojednávania. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) uznesenie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu žalobcu vyjadrili podaním z 28. mája 2017, na ktoré dovolací súd v zmysle § 436 ods. 3 C. s. p. prihliadať nemohol, pretože aj napriek poučeniu súdu prvej inštancie z 18. apríla 2014, bolo podané po lehote určenej súdom prvej inštancie (dovolanie bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaných 1/ a 2/ dňa 26. apríla 2017, lehota na vyjadrenie bola desať dní a vyjadrenie bolo dané na poštovú prepravu až dňa 29. mája 2017). Žalovaný 3/ právo vyjadriť sa k dovolaniu nevyužil.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania, skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok. Najvyšší súd preto podmienky, za ktorých možno podať dovolanie posudzoval podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa, t. j. podľa Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné a podmienky prípustnosti dovolania, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalobca odôvodňoval prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p.

9. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. najvyšší súd uvádza, že podľa vyššie spomenutého zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) O. s. p. treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Pri posudzovaní znemožnenia uskutočňovať strane jej patriace procesné práva, je nevyhnutné skúmať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietat' alebo zvrátiť nesprávny postup súdu.

11. Žalobca odôvodnil porušenie práva na spravodlivý proces tým, že odvolací súd sa nedostatočne zaoberal jeho odvolacími dôvodmi a neprihliadol na skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby došlo pod nátlakom zákonnej sudkyne, pričom jeho právna zástupkyňa nemala možnosť sa k veci vyjadriť, o čom

svedčí aj zvukový záznam z pojednávania.

12. Najvyšší súd poukazuje v prvom rade na to, že dovolací súd môže o priebehu konania usudzovať len z obsahu spisu, predovšetkým zo zápisnice z pojednávania konanom 21. januára 2016. Z predmetnej zápisnice vyplýva, že žalobca po tom, čo nahliadol do spisu Okresného úradu Senec, katastrálneho odboru a prehlásil, že podpisy v dotknutom spise sú jeho, vzal žalobu späť. Prejav vôle spočívajúci v späťvzátí žaloby potvrdil v zápisnici o pojednávaní vlastnoručným podpisom. Z obsahu spisu a ani predmetnej zápisnice nevyplýva, že by žalobca alebo jeho zástupkyňa namietali nesprávnosť protokolácie priebehu pojednávania. Z obsahu uvedenej zápisnice nevyplýva ani to, že by žalobca zobral žalobu späť z dôvodu nátlaku, a že by jeho zástupkyňa bolo odopreté právo vyjadriť sa k procesnému úkonu žalobcu. Pokiaľ ide o zvukový záznam z pojednávania, tento mal žalobca k dispozícii, čo potvrdzuje protokol o vyhotovení a odovzdaní kópie zvukového záznamu a prepisu záznamu pojednávania. Žalobca však odvolaciemu súdu uvedený záznam nepredložil a tento dôkaz ani nenavrhol vykonať.

13. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že odvolací súd pri posúdení opodstatnenosti odvolania žalobcu vychádzal správne z obsahu spisu a hlavne zápisnice z pojednávania. V odôvodnení rozhodnutia sa dostatočne zaoberal podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, predovšetkým náležitosťami jeho prejavu vôle vziať žalobu späť. Námietka žalobcu, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je preto neopodstatnená. Napokon, pokiaľ by sa žalobca aj po späťvzátí žaloby domnieval, že v prípade darovacej zmluvy ide o právny úkon absolútne neplatný, právo na súdnu ochranu mu zostáva naďalej zachované.

14. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

15. V dovolacom konaní úspešným žalovaným najvyšší súd právo na náhradu trov dovolacieho konania v súlade so skutočnosťami uvedenými v bode 4. nepriznal, lebo im žiadne trovy nevznikli.

16. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.